

Pu

lui

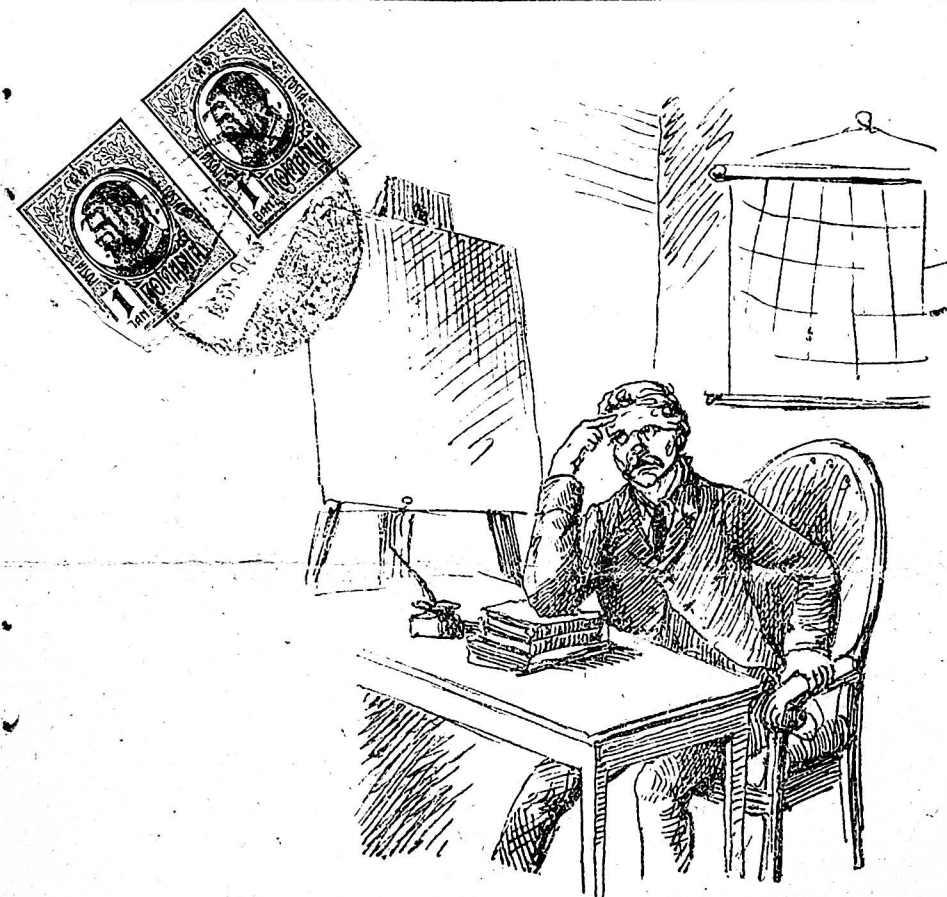
Onor
Asociațiunea pentru
Cultura Poporală
— România —
Sibiu

Abonamentul:

Pe an Lei 20—
Pe 1/2 an „ 10—
Pe 1/4 an „ 6—

Redactor:

Redacția și administrația la
„Tipografia Săteanu'ui“
Săliște (jud. Sibiu).

Anunțuri se primesc după
învoialăPrețul unui exemplar:
1 Leu

Intervenitorul de căsătorie cu patru picioare.

Humorescă americană.

De: **Bill Dooley.**

Cu așa mare stimă mă port față de intervenitorii de căsătorie, încât nu pot să-mi iee în nume de rău, când spun, că a fost odată în lumea asta mare și un intervenitor de căsătorie cu patru picioare. Și așa a fost de iscusit acest intervenitor, încât cu atâta dibăcie puțini s'au ocupat pe acest pământ, la intervenirea vr'unei căsătorii.

Un proverb internațional zice: «căsătoriile se leagă în ceriu». Inșă eu cu cea mai mare sinceritate trebuie să spun, că

la căsătoria prietenului meu Jack mai mult a intervenit un mișel cu patru picioare, decât orice sol ceresc. Cu toate că carările fericirii sunt oarbe, totuși n-aș putea trage la îndoială, că poate chiar' aceasta ființă cu patru picioare și ale multe ori amintită, să fi fost u-nealta fericirii cerești.

Ori și cum a fost, e aici timpul, ca să-l prezint pe acest intervenitor de căsătorie, înainte de-a spune în vr'o câteva cuvinte simple legarea căsătoriei.

Numele eroului nostru e Bob, adevca nu atât numele lui, ci mai mult ascultă de acest nume. Afară de nume mai ascultă și de fluerături, care lucru e din partea lui foarte frumos, însă mai puțin frumos a fost, că acela, care-i fluera lui Bob nu a fost bărbat, ci din contra se ținea de delicatul sex feminin.

Bob a fost un cățel, și ca acesta era proprietatea unei drăgălașe fetițe, a cărei nume era Alice. Dar' care nu ascultă nici de numele ei, nici de flueratură. În zadar îi ziceau părinții, ca nu e lucru cuvincios ca o fetiță să fluere. Alice fluera pe povețele părinților și fluera mai departe cățelului.

Inșă odata în zadar i-a fluerat.

Așa s'a întâmplat: Că într'o zi frumoasă de vară, des de dimineața, când soarele abia și-a trimis primele raze pe pământ, Alice cum s'a sculat din pat, a și început să se joace cu Bob. Mai întâiu cățelușul se juca foarte frumos cu tinăra lui stăpână, însă de-odată își ascuți urechile și ca o saritură disparu din o-dae. Alice l-a chemat, i-a fluerat, însă toate au fost în zadar. Bob nu s'a mai întors! ci a disparut ca o naluca. Lucru mai misterios a fost cum că nici odată nu s'a putut constata cauza fugitului. Să crede că a fost o mătă, însă pe mătă aceea nime n-a văzuto.

Atâta să știe că a fugit până la vila apropiată, a sarit într'o fereastră deschisă, lătrând tare. Rezultatul a fost: O gramadă de oale de flori sparte. La zgomotul acesta îndată a a-

Iergat o servitoare, care l'a găsit pe Bob latrând și șezând ca învingător printre Hârburi. Bunei femei îndată i-a venit în minte aplicarea legilor pedagogice la astfel de fapte, și a fugit după mătură. Dar ce credeți că Bob a așteptat-o, aș, de unde, mai bine și-a văzut de drum. Dar, lucrul naibi, el nu a fugit afară în stradă, ci în interiorul casei, dintr'o odaie într-alta.

Și așa alergând el a ajuns chiar în odaia în care tocmai atunci voia prietenul meu Jack, așa somnoros cum era, să se spele.

Trebue mai întâiu să spun că prietenul meu aici își petrecea vara, în vila aceasta, ne mai gândind la nimic, întocmai ca și Alice, stăpâna lui Bob.

Jack nici idee n'avea, ca există în lumea asta Alice! despre Bob, mai cu seamă, nici prin cap nu i-a trăznit. Va puteți dar închipui spaima bietului Jack, când aude, așa dintrodăta, la picioarele lui, un latrat voios, iar prin odaie vede fugind și sarind un draculete mic. Cu prima mișcare, Jack, pune mâna pe ulciorul cu apă ca să-l arunce după cățelușul atât de îndrăzneț; însă cățelul naibii, și-a găsit îndată sub pat un adăpost foarte bun, lăsându-și afară numai capul și se uita atât de sperios la Jack, încât acesta punând la o parte ulciorul și mânia, începu să râdă cu poftă. Deja nu mai era supărat. Iar Bob eși tiptil de sub pat și vesel se lingușea în jurul nouiui cunoscut. Se vede că a avut mare praxă în cunoașterea, când sunt oamenii manioși și când nu. Jack i-a netezit capul, care lucru i-a convenit tare mult lui Bob, încât a rămas acolo până ce Jack s'a îmbrăcat și a eși la preumblare. Bob pur și simplu l'a însoțit. Cum mergeau ei așa, la ușa din grădină s'au întâlnit de-odată față'n față cu Alice, care, lucru firesc, era tristă din cauza pierderii lui Bob.

Bob cum o zării începu să latre voios, iar Alice și mai voioasă îl prinse în brațe și începu să-și îmbrățișeze pe micul ei sclav, pe care-l crezu deja pier-

dut. Dar' numai un moment, apoi zapăcita lasă jos pe Bob și se uita la tinarul frumos, care stătea înaintea ei, zâmbind. Și-acum Janck, vezi doamne ca toți barbații, mai stăpân pe sine, își spuse mai întâiu numele, apoi începu să-i povestească Alice' care se uita nedumerită când la el când la Bob, cum a ajuns să se întovărășească cu micul cățeluș. Iar Bob, șezând pe iarba îl ascultă cu o mutră serioasă, uitându-se când la stăpâna lui, când la Jack...

Și ca istorioara mea să fie întregită mai adaog cum că rezultatul acestei întâlniri a fost: cererea în căsătorie a Dșoarei Alice din partea prietinelui meu Jack.

Trad. de **Leandru d' Eliagon.**

○. —

Cât e lumea de cuminte și tot nu știe ce pot ascunde marginile sub aripile lor. Misteruri mișcătoare, talente peste talângi. Fără ca să-ți poți da seama, citești din câte-o foaie, din câte-o gură-goală despre isprăvile cutărui Nastratin — Hoge sau altele și altele. La câte-unul dintre cei pe cari a plouat prea mult Duh Sfânt, patecește prostia cu nebulia și apucând cu amândouă mâinile de condeiu, mai delectează publicul cu câte un Doamne milueștene pe coarda cea groasă, fără ca să bage de seamă, că sună răgușit și se aude Doamne milueștene-mă. Am avut și eu fericirea să văd un coado-d'opero în colecția de arte a unei preturi, intitulat „Contra-recurs” Op adevărat, cusut cu fir de mărăgărire, merită toată admirația, numai ceva îi lipsește și anume: Numele compozitorului nu e substras cu roșu. — Se va fi auzit cum Hercule a dat cu băta în părăul comunal de au sărit stropi până la ușa preturii, primind mulțumită sufletească dela patrula de jandarmi. Cum va fi căutat atunci de bucurie eroul „Maică Sfântă Prea curată, ai grijă de barba mea, căci precum văd, acești oameni, vreau să-și bată joc de ea”, iar la auzul acestora și piepturile vor fi exclamat: „Pierit-a fumul dela față focului, iar cheia cancelariei e 'n lăduța Domnului.

Chimu.

La noi.

(continuare)

La noi sunt codri verzi de nuc
Și lanuri de urzică
La noi în Boz în ori-ce par,
Crește câte-un „Vlădică”
Iar în Sibiu ori ce găsești
Cu prețuri pipărate
Găsești prea multe prăvălii
Dar toate 's încuiate
In Vințul s'a pomenit mai eri
Minunea cea mai noaună
La popa Șiara i-a fâtat
Berbecul doauă ouă
Ciudată lume e prin Rod
Cum nu-i prin alte sate
Mânâncă ce n'ați auzit
Chiar boambe și granate
Iar în Amnaș jupânul Honț
Să s'asigure bine
S'a acățat de-o grindă 'n pod
Să vadă dacă-'l ține. —
(va urma.)

Ch. Tineminte.

Moda nouă.

N'ați văzut n'ați auzit
Și nici nu s'au pomenit
Nici din moși nici din strămoși
Pantofii mei cei frumoși
Dar nici nu v'ați fi gândit
La moda ce v'am scornit
«Coada lungă pân'pe spate
Și ghete cu tocuri nalte»
Purtați c'o să vă stea bine
Ascultați numai de mine
„Pudră fină de pe horn”
Face fața ca de domn
«Roșală de cea de vatră»
Mai bună ca ori ce altă
Iară negru de sprâncene
«Făină (de cea de lemne)»
Cercați numai — folosiți
Și-ți vedea că-mi mulțumiți.

Ch. modifier

Moritz surprins

Aoleo! ei — vei
Aoleo! perciuni mei!
Aoleo! m'am calicit
Se fiu eu afurisit
Cumperat Lei, scumpe tot
Tot mai scumpe de un zlot
Chit ghesit am cumpărat
Și-i crezut că sunt gheșeit
Acum am rămas cu ei
Nime nu cumpara Lei
Che statul le dat la tot
Un leu numai la un zlot
Aoleo che fost nebun
Ce se faceți eu acum
Se faceți zamă de Lei
Aoleo perciunii mei

Chimu.

Referada diligentului Roncea Bulibașa

despre rezultatul adunării țiganilor dela Hibașfalău.

Hascultați boeri Dumniavoastră să vă mai spui una rânduită de Scaraschi hăl țigănesc. Iți hi auzit și Dv. că era să ne facă și pe noi țiganii, oameni ca toți oamenii și de aceea o vrut să ne-adune pe toate la Hibașfalău, ca să ne de și noaună drepturi și să ne pue țistii de hele țigănești și împărași și dipontanți și ministri și vaivode și solgăbirău și să ne de toate, să ne facă să nu ne cunoaștem dintre rumâni. Iaca numai că vine domnu notareș și ne spune să alegem pe doi dintre noi, cari îs mai țistași și mai oacheși. Când am auzit, oblu'n sus am sărit, că io mă țineam că io's mai țistaș din țigănia întregă și-apoi nu'i așa?! Ba să fiu al dracului de n'o fi așa. Poi uite chept de barosan, nu nimica, ăsta o oprit grănatele și zgloanțele talianului, când am fost la șanțuri la Galiția, ș'apoi spate nu nimica, aoleo măicuța mea! Numai câte bătăi or ținut aștea și-or mai ținea de-or hi sănătoase. — Când colea ce să vedeți?! O ales pe Coșcodariu și pe Onea hăl care zice cu cimpoiile, c'o zăs că ei știe vorghi mai mișto rumânește. De-ja ba jgheram, că i-os mai bun și cu Puchi, că noi putem șghera mai tare și n'o nimerește cu alții mai mișto ca cu noi, s'o ales și pace. Dacă am văst că tot pe ei cade soartea să se ducă, am străgat să le dea domnu

notareș steagu hăl rumănesc, că pe acolo va hi și vun ministru de hăl rumănesc și hăla nu vorgheste cu ei, dacă's fără steag, ș'apoi tot țiganu să pue câte 3 coroane jos, că domni hăia după congrăs or aștepta un ditai aldămașu și dacă nema aldămașu și drepturile s'o dus la dracu, că lile ie îndărapt. Steagu n'o vrut să li-l de, da coroanele minteni li le-o pus pe palmă și o plecat domni diligăți la gară să să ducă cu trinu ca domni hăi țigănești și numa iacătă-i îndărapt, că trinu s'o dus dracului fără ei și ei pe jos nu să duce. Dabule trāzni-m'ar, da cum i-am mai ciorăit că doară minteni am văst că ei vre să ne vânză la unguru și de-acea nu le trebuie drepturi de hele rumânești, le-am luat coroanele și am străgat la Căzanel să se gate să vie să merem amândoi la congrăs. De-aghe am ajuns acasă și mi-am lăpădat cămeșa să'i pue Zeana un petec să mă gat să plecăm și numai iaca pe Căzanel cu Răpa și cu Hordi să plecăm amânțoți da iute ori dacă nu să le dau coroanele, că se duc și fără mine. Dea geaba le-am șgherat să să ducă dracului înainte că minteni îs gata și plec și io, că nici pomeneală. Până nu m'o văst afară din casă, nice unu n'o plecat. No ja la Benga băete cătă Hibașfalău, pe jos, pe noapte, pe frig, desculți și mai bucalo ca mai

șalo. Până am ajuns, știe'i dracu și pe domni hăia ce-or hi făcut?! Ori o împărțit drepturile toate și s'o dus la dracu acasă, ori s'or hi luat la părueți și ministri și țigani și s'o hi împărșiat ca făina orbului. Noi încă, dacă am văst, că nici sămănta din vița faraonească nu mai este pe acolo, am plecat acasă și fără drepturi, ei le-or da ei dac'or vre. Da acuma nu știu nici atâta batăr, că ai cui sântem? Ai ungurului, ai rumânului, ori ai dracului, ori ai cui Dumnezeu. —

Era să facă și țiganii pe treaba da o făcut pe dracă să le ie. Ghine-o zis cine-o zis, că nice salca nu'i ca pomu, nici țiganu nu'i ca omu și că țiganu'i tot țigan și în ziua de Paști. — H'acum cum dracu să mă duc acasă fără nici-un drept?! Nici tu țistic, nici tu beserică, nici tu car, nici tu biciu, nici tu oștă, nici tu jințită, da nici măcar un domn din vița lui Faraon. — Aoleo și-ar hi blăstămat hăla care s'a mai face diligant și să se uște chicioru meu când va mai tuna în Hibașfalău. — Sănătate bună. —

Strigături chioare.

Mori mândro, să te bocesc
Căci nu știu să te iubesc,
Mori, că nu ești pentru mine
Căci nu te știi vopsi bine.
Negrul l'ai pus pe obraz
Iară pudra pe grumazi
Roșu'n vârful nasului —
Fire-ai, tu a dracului.

De-ar fi trăznit Dumnezeu
Oblu'n buzunarul meu,
Căci e gol și ușurel
Și nu e nimica'n el

Tiganul la matriculă.

— Unde și când te-ai născut
măi țigane?

— Poi chiar toman pe toman
nu știu să-ți spun domnișorule, sărut
tălpile. Piranda dadei, care m'a făcut
pe mine zice că m'am născut toamna,
tocmai în căratul gunoiului. Nuștiu
cât o hi deatunci, dar după câte am
auzit dela dada Rusalim apoi trebuie
să fiu mai tinăr cu trei ani decât frațiu
Cula, că și când l'a făcut pe el
și când m'o făcut pe mine or fost
cucuruzele pe hotarul din jos, iar pe-
acolo numai din trei în trei ani se
fac cucuruzele. Așa că frațiu Cula
dacă nu e de 21 de ani acuma, apoi
de bună samă îi de douăzeci și pa-
tru.

Un capitalist.

- Cum te mai afli, soațe?
- Slavă Domnului, bine!
- Din ce inai trăești tu?
- Dintr'al meu!
- Și de unde'l ai?
- Din al'altuia!

Fragment din cazaniile Puiului de Calic.

Pentru cei eșiți din minți și despotcoviți
 Trimis'a tatal meu pe puiul său,
 Mințile să le cârpească și să'i potcovească,
 N'am venit în lume pentru cei orbi și muți
 Că aceia nu pot să mă cetească, sa mă răspândească,
 Ci am venit pentru cei cu musca pe căciulă,
 Pentru cei cari n'au minte destulă,
 Pentru cei cari dau cu barda'n lună,
 Pentru cei cari spun câte-o minciună
 Și cu ea ar fi nstare să coboare
 Și nori și stele și lună și soare
 Pune doamne pază gurii mele —
 Sa mi amintească de pudra, vopsele,
 Căci lumea nouă, care le folosește
 Sa supără și nu mă mai cetește

Chimu.
 Cap. IV. versul Floriilor.

Sărăcie lucie.

Săracă cămașa mea
 Multe petece's pe ea,
 Dela umăr până'n cot
 Sunt vre-o șapte până'n opt.
 O, sărac surtucul meu
 Nu'l mai pot purta de greu,
 Căci sunt petece pe el
 Câte stele sunt pe cer.

Chimu.

Ungurul bolșevic.

Intr'o zi de vară, știți ce s'a'ntâmplat?
 Doi se apucară în crâșmă, la certat
 Un țigan și un ungur de tot mândios
 Pentru niște vorbe spuse ca mai jos...
 Ungurul din fire și fălos potcaș,
 Molfăia din gură cătră țigănaș
 Tot rugându-l tare ca pe un amic:
 Fă-te zău ca mine frate-un bolșevic...
 Știi, ce-i bolșevismul?... știi, ce'nseamnă el?
 Multe, multe dragă, multe'n al său fel...
 Zice că surtucul, surtucașul meu
 N'are stăpânire, el e-al meu și-al tău
 Iar căciula asta de pe capul meu
 Poate zău să fie lucrul meu și-al tău,
 Iar nevasta, neică, știi tu ce ne-a fii?
 Slăvă nouă dragă, cât ea va trăi"...
 „Aoleo!... țiganul strigă cu suspin
 Și l'acestea toate vrei să mă închin?
 Cu surtucul, frate, pot să mă împac
 De mi-l dai deageaba, bine-l, iau și tac,
 Numai pe cucoana lasă-mi-o din joc
 De nu vrei sărmane să te sfârm pe loc!?...

„Teremtete, țigan, ce mai prost bărbat!...
 Toată lumea umblat, asta nu aflat!"...
 Strigă crudul ungur ca și un turbat
 Până ce crâșmarul peste prag l-a dat...

CERNĂUȚI.

Orest Horia Pașcanu.

Lui Tepeș.

Nu te uita să mă 'ntreci,
 Bre, calic ce ești,
 Că sunt mai calic ca tine
 Și astăzi și mâne.

Ce crezi că nu sunt calic
 Și om de nimic,
 Uita-te numai la mine
 Cât îmi stă de bine.

Nu crede că mi-i întrece
 Tepeș cu țepe,
 Că am țepe ca și tine
 Uite-aici la mine.

Chimu.

O pipă. —

O pipă, scumpă pipă,
 Din negură de vreme
 Pân' iese fum din tine
 Adese ori te scremi
 Dar teamă -mi e prea tare
 Că nu găsesc tutu:
 Și-atunci și eu m'oiu screme
 Pân' scot din tine fum
 O pipă dulce pipă
 Rămasă din strămoși
 De vei arde și goală
 Iți pun ciucuri frumoși

Ch. Pipădăcăi Tutun. —

Nu l-a înțeles.

Ițig: De doi ani mi-e dator boeriu cu 1000 de galbini, și me amâna dintr'o zi pe alta cu platirea. Ce zici Petre o se-mi capat eu banii?

Petru: Cum să nu, jugâne Ițig, boeriu știe ce dato-rește cinstei strămoșilor sei!

Ițig: Wie haist, strămoși? Mie îmi e datori!

Dragoste cu pacoste.

Mândruți, scumpa mea,
Scumpa mea, inima mea,
De ce esti roșie așa,
Cum n'ai mai fost nici odată
Mândra mea adevărată?

Mămița ta te-a certat,
Crezi că doară te-am lăsat?
Sau cu alte-s încurcat?
Vrei să-mi spui vr'o vorbă mare,
De ești roșie așa tare?

Mămița nu m'a certat,
Nu te știu nici vinovat.
Roșală mare eu n'am
Freacă-ți ochi numai bine
Ș'apoi te uită la mine!

Mândra mea, acum bag seamă
Că roșu e din dughiană
Și că pui la rumenele
Din vr'o trei patru ulcele.
Dar nu știu cum foc le-ai pus
Căci pe nas nu ți-au ajuns.

Chipăruș-Chipărcă.

Cum vorbește Săliștea și jurul

Din abecedarul „Puiul Calicului“

Săliștea zice miau miau
Nu gădesc pudră să iau,
Galeșul zice ham ham
Aș vinde brâne, dar n'am.
Valea zice mac mac mac
Nu am feciori nici de leac,
Iar Tilișca iha-ha,
Ce gustoasă'i brânza mea,
Aciliul guic guic guic
Nu'i parazău niçi un pic,
Orlatul zice mu mu
N'a venit Vlădica, nu,
Sacelul zice cot cot,
Mărta-v'aș nu vă pot
Magul zice mehehe,
Nu's strânse măturile,
Sibieliul tot mereu
Strigă haidăți la uleu
Iar Amnașal pi pi pi
Arborii destui 'mi-or fi,
Eu zic una pentru toate
Să nu mă visați la noapte.

Chimu.

Scântei din cremenea lui Amnariu.

Scopul creării universului e razimul bețivilor, pentru-că aceștia, în spațiul gol fără trupuri compacte, n'ar avea pe ce cădea!

Un ministru, ca și ori-care alt individ de înaltă poziție, când împrumută dela servitoarea sa un franc mai curând și perde nimbul, decât, când o sărută!

Luna e protectoara amorezaților, dar numai după-ce se ascunde-n nori!

Sunt destui copii pentru a căror creștere părinții lor ar trebui băgați întrun institut de corecțiune!

Iarba prin gura bouului se preface-n friptură, după care oamenilor le lasă gura apă; îndată însă ce un bou ajunge-n resort, friptura lui numai vermii o mănâncă!

Perii de pe capul unui om, care a devenit cu desevirșire pleșug, sunt numărați.

Englesul zice: «Timpul e ban»; eu cunosc însă destui oameni, cari au timp în abundență dar' în pungă nici un ban.

Mulți tineri lipsiți de diligență se căsesc mai târziu, că în tinerețele lor s'au îmbogățit cu neștiință!

Cu conceptul real al unui purcel fript, în stomach, omul ușor poate ferici pe cei-ce flămânzesc pentru dreptate!

Dragoste de 98 chile.

Nevasta: Ma slabule, tu pentru hărnicia mea ar trebui să mă porți tot în brațe.

Bărbatul: Dracul va purta 98 chile mereu în brațe.

Pe lângă plopii fără soț.

(Ediția a II-a)

Pe lângă calul fără soț,
Adesea am trecut,
Cin' mă vedea credea că's hoț,
Căci nu m'au cunoscut,
La coada lui ce fâlăia
Priveam atât de des,
O iume întreagă înțelegea
Momentul ce'l pândesc.
De câte ori am așteptat
Momentul potrivit,
Să mă pot urca pe el
Să'nvăț la călărit,
Dar vai stăpănu'i a venit
Pe el a 'ncălecat,
Făr' ca să'ntrebe de'i permis
Și-acolo m'a lăsat.
De-atunci mereu pribeagu'mi
gând

Cu firea lui de hoț,
Se duce tainic ca pe vânt
La calul fără soț.

Chimu.

Chiuituri cu strânsături.

Mândro mândruțița mea,
Mumăta-i muiere rea,
Că umblă prin arătură
Și cată fermecătură;
Să mă farmece pe mine,
Să mă las mândro de tine,
Dar' eu atunci m'oi lăsa,
Când va crește cucuta
La fereasta maică-ta,
Mândro 'naltă cât casa;
Când va face jugul mere
Și proțapul porumbele.

Hai mândro până la poartă,
Nu dormi durmirea-i moartă,
Hai să mă slobozi în casă,
C'afară plouă de varsă.
Eu n'am nimic de cerut,
Numai apă de beut
Și gura să ți-o sărut!

Copiliță dintre munți
Unde-or fi oameni mai mulți
Tu la min' să nu te uși;
Unde-or fi mai puține
Uită-te în ochii mei,
De vezi poți trăi cu ei.

Cucule cu pene verzi,
Ce cânti vara prin ogrăzi,
Ori mândrele vrei să vezi?
De-i vedea pe mândra mea,
Să nu-i spui vreo veste rea!

Bădițul cu mândre multe,
Până umblă pela toate
I se face miază noapte,
Până vine și la mine
I se face ziuă bine.

Dragostile de nevastă
Te uscă de te fac iască,
Te bagă-n în boală cănească;
Dragostile nevestești
Te bagă și prin ferești
Și te scot pe und' te pot.

Spune'mi bade când te duci,
Să'ți dau două mere dulci,
Unde-i ședea să le mânci;
Să'ți aduci bade aminte
De acele dulci cuvinte
Cu cari tu m'ai scos din mințe.

Când treci bade pe la noi,
Nu te uita drept în curte,
Că eu am dușmane multe.
Câte șed din jos de mine
Toate nu'mi voiesc mii bine.
Căci de ies cu iea neagră
'Mi zic că 's nevastă slabă;
Și de ies cu iea albă,
Zic că-mi este lumea dragă;
Dar' eu bade-ori cum mă'nbrac
La toți voinicii le plac!

Eu iubesc, tată iubește
Casa ni se risipește;
De n'ar iubi tatăl meu,
N'ar cădea casa-n părau!

Rele zile-am ajuns Doamne,
Că fetele toate's doamne
Cu sugne și cu bărșoane,
Părinții le mor de foame;
Toată muta-i cu păuni,
Mălăiu-i cu doi lei buni!

Cine-și teme muierea,
Facă-și gard pe lângă ea,
Că și eu mi-o am temut,
Ș'am plătit, de mi-a făcut.

Cine-i tinăr și iubește
La ce drac se spovedește;
Și io-s tinăr și iubesc,
Dar' eu nu mă spovedesc,
Poate chiar la preoteasă,
Când popa e duș d'acasă!

Cetiți și răspândiți.

„PUIUL CALICULUI“

Recept.

Sarman frate Tilișcan,
Nu te-am mai văzut de-un an
Și-abia acum am aflat
C'ai umblat la colindat,
Imbrăcat coala „gol-nap”,
Să-ți cauți doage la cap
Aflat-ai doage prea multe
Și mai rele și mai rupte,
Mai frumoase și mai slute
Și mă întrebi, o fatul meu,
Care e de capul tau
Stai să-ți spun... ascultă bine
Salișteana nu-i de tine,
Valeana încă nu-ți vine
Orlațeană urlă toată
Ca nu vine nice moarta,
Iar gureșă de gurana
Nu vrea să te bage'n seama,
Cea din Apold n'a rodit,
Cea din Rod s'a vestejit,
Iar galeșă Găleşană
Nici nu știe cum te chiamă.
Saceleana nu te vrea,
Acileana nu ie ia
Dar lasă-ți-am găsit altă
Pieptenată și spălata,
Vapsita și colorată
Și vorbește pe domnie
De te-aprindé la călcăie
Tochmai cum îți place ție
Vorbă scurtă răs-picată
I-o cățea de cea târcată
Haida fuga după ea
Ca numai pe tin' te vrea
Căci mai ieri zicea ham, ham
Nu-l vreau fără pe Tilișcan
Că-i frumos și n'am ce face
Ham, ham, ham de el îmi place
Dacă ți-o plăcea și ție,

Vin de-o scapă din robie
Că-i legată ferecată
Și stă'n coteț încuiată
E de tine să mă crezi,
Vino până aici și-o vezi
Și dacă nu ți-o plăcea,
O să-ți cat pe aiurea
Vre-un leac de inimă rea.

Chimu
doctor de buzunare

Judecata din urmă.

A visat barba prea sfântă
Raiul, iadul pe pământ
Și s'a văzut fața'n fața
cu Nepomuc cel prea-sfânt.
L'a'trebat Sfântul ca Sfinții
Ce-ai lucrat cât ai trăit
El răspunse „Mai nimica
Nu pot să în osândit
Căci la rele ce-am iucrat
Preoteasa m'a'ndemnat
Preoteasa a scos strana
Din biserica afara
Iar eu i-am ținut lumina
Căci era târziu în seară
Apoi alte n'am lucrat
Că să pot fi condamnat
Ici-colea căte-o gâlceavă
Am mai făurit prin sat
Și-apoi să mă ierte sfântul
Pețitori om așteptat
Sfinte Nepomuc i'am spune'mi
Dacă și asta'i păcat
Sfântul zise cu blândețe
Nu'i păcat o fatul meu
Stând în piața cea mare
Eu ți-am arătat mereu
Candidați de nsorătoare
Pe mini și pe moșul meu

Ch. Radumăchiamă.

PENTRU TINE.

De când vin mândro la tine,
Nu mai sunt prin sat găini
De când viu mândro la voi,
Nu mai sunt 'n strungă oi
Dar ține minte bine.
Jandarmul dacă vine
I vei spune apriat
Că tu nu le-ai furat
Mândro de când te iubesc,
Beai la vin de cel domnesc
Mândro de când mă iubești
Beau rachiuri boerești,
Dară lasă, numai lasă
De nu'mi vei fi mireasă
Îți pun lăcat pe gură
Și'ți-oi da foc la șură.

Chimu.

Umblând printre oameni

— cu trenul și pe jos —

În piața Sibiului doi birtași
sași stau de vorbă,
— Ai auzit Fritz că valahul de
pe Bretter nu vrea să facă grevă?
— Ce grevă — întreabă Fritz.
— Grevă a foamei... pentru al-
ții. În vreme ce noi ne căznim să ur-
gisim prețurile maximele cu spanac
nefiert și cu răbdări prăjite, el aduce
carne din regat și satură maximalul
cu biftecuri.

Între două păsărele, cari au
trecut Carpați înainte de retragerea
coroanelor:

— Cum o mai duci, soro?

— Rău de tot de când cu
afurisita asta de maximalizare. Nu se
mai găsește carne pe piață de loc.

— De ce n'aduce din regat?
întreabă ceialaltă, distrată...

„Noul-Bogat“ de război.

Nu este Ioan, dar «gura cea de aur»
O are totuș; patru cinci măsele
Și dintele sapienții — vreau să-i spele
Renumele.

Dinții-i vezi, ca un bălaur

Când s'a pornit, grozav, ca să strănute.

Am suspinat, când l-am văzut —

Vai, bucuros i-aș da strănut,

Ca aurul să-i plece, nu'n stomah,

Pe tubul digestiv,

Ca mistuirea oarbă să-i ajute —

Ci pe un tub imaginar,

Neexistent în catastiv,

Să-i între'n inimă, 'n hotar. —

Acolo dintele de aur

Sporească-al inimei tezaur!

X. J.

Posta Calicului.

— Celor cari le vin gustul
de sgândăreală sau de vorbă în-
țepată le răspundem că redacția
Calicului nu publică nimic înain-
te de a ști numele nenumiților
corespondenți. —

— Toți aceia, cari au cerut
numeri de probă din Puiul le răs-
pundem că proba costă un abo-
nament de cel puțin 1/2 an. Pro-
ba Calicului e ca și proba vinului
după mai multe probe devine mai
bun.

— Puiul Calicului roagă pe
Oreste să mai aibe puținică răb-
dare până în numărul viitor, că
atuncea va putea zăgrăvi mai cu
gust pe Tipătescu.

Din filosofia cocoanei Gurădulce.

Se duse veste și poveste în ce forme se desvoltă moda, și nu-i mirare că se nasc reuniuni contra nebuniilor modei. După crinolină a urmat șingonul, azi e „Coul de Paris” la modă — ceva fals trebuie să poarte damele. Ba eu cunosc dame, din cari, desbrăcându-le de tot ce poartă fals, nu mai rămâne nimica.

Ochii sunt doar unica parte trupească a damelor, pe cari nu-i pot falsifica, dar’ altcum acestea ade-seori sunt dela natură falși.

Dăunăzi mă pomenesc cu o prietenă că mi deschide ușa până’n fițini, intră în odaie, și când s’o închidă, întorcându-se cu partea dinapoi ajungea până-n fruntea odăii, așa încât dacă n’aveam grija imi oborea borcanul cu florile de pe masă. Gospodipomilui strig — dar’ ce porți tu dinapoi, cocoană?

— Hă — ce vrei tu șișcă bătrână să știi ce port eu dinapoi, tu și așa ai eșit de mult din modă!

— Așa-i, dar totuși ași voi să știu, că poate să cumpăr așa ceva pentru mâța mea, care e mai tinără și decât tine!

— Nu face glume proaste, cocoană Gurădulce; eu port dinapoi „coul de Paris”, și moda de la Paris nu-i pentru mâța ta!

— Ei, și cei ala „coul de Paris”?

— Bine, cocoană Gurădulce, tu înțeleapta lumii nu știi ce-i „coul de Paris”?

— Parol dela Paris, eu nu știu!

— De, coul de Paris e... cum ași zice mai bine românește?... coul de Paris?... hă... și-ași putea eu spune și românește ce-i coul de Paris, dar’ traducerea românească fără odicolon nu sună bine pentru un nas civilizat!

— Bine frate, dacă-i până întratâta imi astup și nasul, numai spune-mi odată!

— Coul de Paris e e... nu te înțeleg cocoană Gurădulce, pentru ce ești așa de curioasă-i

— Vreau să știu și eu cei coul de Paris — tu mi-ai descoperit secrete mult mai de aproape și acum vrei să mi ascunzi un secret dela Paris?

— De, coul de Paris e cea mai nouă modă dela Paris!

— En lasă mă cel puțin să-l văd!

— Nu se poate, al meu nu e echt!

— Echt ne ech, cel puțin văd dacă ești așa de curioasă!

— No, uită-te și-l vezi, dacă ești așa de curioasă!

— Ce? Tu și-ai legat sub rochie dinapoi o perină, și asta să fie „coul de Paris! — Coadă veacului!

— Ți-am spus, că al meu nu e echt. Eu mi-am acățat o perină, dar’ alte dame și acață fuste nespălate sau câte un gheroc vechiu dela bărbat. Coul de Paris echt, e însă iăcut din grătele, cam în forma coșnițelor de stupi, numai nu așa lung, și în partea, care se așeză de trup nișel turtit, în toate prăvăliile de modă se află de vânzare!

Cu esplcarea asta mi-a fost destul, ca să înțeleg ce-i coul de Paris.

Înțeleg moda dela Paris, când cineva îmbrăcând o scândură în haine femeiești vrea să facă din ea o damă modernă, nu’nțeleg însă pe damele române, care slavă Domnului, din nici o parte nu semăna c’o scândură, pentru ce poartă coul de Paris. Decâte-ori văd eu o damă română cu coul de Paris imi vine se-i zic: Stăi oblu, ca să te văd cât ești de strămbă!

Eu una aflu în coul de Paris o denaturare a formelor desvoltării trupești, și de aceea nu’nțeleg pentru ce damele noastre poartă acez berdă la finea spinării.

Așa-i moda — se zice — și stă bine!

Moda va fi așa, dar bine zău nu stă, și damele, care cred, că coul de Paris le stă bine, să-o ție dela mine, că le stă tot așa de bine cum ar sta Măieriițelor, când ar purta sub crătința o coșniță de stupi.

Cercetați cu toții noua întreprindere românească

LIBRĂRIA SĂTEANULUI

!!! SIBIU !!!

Str. Ciznădiei Nr. 1 (în centrul orașului).

Casă de editură. Cărți didactice, literare, științifice și bisericești. Depozit de ziare și reviste. Recvizite școlare, depozit de hârtie, plicuri, articole de papetărie, diferite tablouri.

Primește comande pentru bilete de vizită, de logodne, cununii, invitări, necroloage etc. Agenție teatrală. Depozitul imprimatelor administrative. Primește tot felul de lucrări tipografice. Primește abonamente, anunțuri etc. pentru revista umoristică „Puiul Calicului” și pentru gazeta săptămânală „Cuvântul Poporului” din Săliște.

Librăria Săteanului din Săliște rămânând o expoziție a Librăriei Săteanului din Sibiu va servi și de aici înainte onor. Sa clientelă. Tot așa tipografia va executa și pe mai departe orice comande de tipografie.

A sosit

o mare cantitate de plăci de școală (tablite), creioane de piatră, creioane fine, bureți de tablă, caete (ediția Casei școlarelor) precum și alte articole școlare cu prețuri ieftine la

Librăria Săteanului.
Sibiu Str. Ciznădiei Nr. 1.

Domnii învățători

sunt rugați ca la orice comandă de cărți didactice și articole școlare să se adreseze Librăriei Săteanului Sibiu. Str. Ciznădiei Nr. 1 care servește prompt și cu prețuri ieftine.